

Přiblížit se bytnosti existenciálního myšlení dánského filosofa, spisovatele a teologa Serega Kierkegaardu (1813-1855) je úkolem této práce. Znamená to zabývat se základními intencemi, klíčovými motivy a pojmy jeho myšlení (zejména pojmy existence a niternosti). Pokus zmapovat složitost tohoto úkolu s sebou nese nutnost „hluboce se ponořit“ do celku Kierkegaardova díla, které čítá více než dvacet objemných knih; k tomu je nezbytné probírat se i Kierkegaardovými poznámkami a deníky, jež často osvětlujícím způsobem dokreslují Kierkegaardovy záměry a jeho životní opravdovost. Tento ohled na celek díla je nesen přesvědčením, že jedině z pochopení celku Kierkegaardova myšlení lze vystopovat konkrétnost, s níž Kierkegaard chápe své centrální pojmy. Odtud lze zas zpětně pohlédnout na Kierkegaardovo myšlení jako takové.

Zvolil jsem takovou přístupovou cestu ke Kierkegaardovu myšlení, že jsem nejprve zevrubně pojednal o třech základních stádiích života v pojetí Kierkegaardově, jimiž podle něho má člověk procházet, nebo v nich může i zůstat. Nejvyšším stádiem, k němuž má člověk spět, je podle Kierkegaardu náboženské stádium. Toto stádium jsem pojednal v kapitole s názvem Pojem paradoxní zbožnosti, neboť z náboženského stadia je pro Kierkegaardu právě paradoxní zbožnost vrcholem tohoto stadia.